

[Axel Kristensen.]

uddannelse med dette matematiske niveau; og uden at den ene derfor er bedre end den anden, er de væsensforskellige.

Når derefter det ærede medlem talte om, at man behøvede slet ikke akademiingeniører o. s. v., så ved vi jo godt, at i jernindustrien er det klart, at de, der har været smede og derefter bliver teknikumingeniører, er helt overordentlig vel anvendelige — vi har brugt et meget stort antal — men det er lige så rigtigt, at akademiingeniørerne vil være bedre anvendelige mange andre steder. Vi har f. eks. slet ikke en teknikumingeniøruddannelse med kemi, og det vil vi få svært ved at få. Vi har ikke den forudsætning, der skal til, for det at have arbejdet i en kemisk virksomhed er ikke det samme som at have været smedsvend før teknikumuddannelsen i forhold til jernindustrien. Jeg tror ikke, man kan skaffe noget tilsvarende til kemiske fabrikker, men her vil akademiingeniøren være fremragende. Jeg ved, at vore mest kendte bygningsingeniører med stærk varme gik ind for akademiingeniørerne som bygningsingeniører, og at civilingeniørerne selv ofrede sig og var med til at starte uddannelsen og til at undervise. Inden for bygningsingeniørernes kreds er akademiingeniøren højt anset. Det samme gælder elektroingeniører. Det er ejendommeligt, at den gruppe, der er stærkest udviklet inden for akademiet, er maskiningeniørerne. Det tyder ikke på, at der ikke er trang til disse folk. Tiden vil vise, i hvilken mængde de forskellige skal uddannes. De 400 akademiingeniører, som jeg synes vi skal bygge til, er dem, der skal være her. Der er brug for mange flere, men så skal uddannelsen foregå i provinsen.

Dernæst — og nu taler jeg ikke som ordfører for mit parti, men for mig selv som medlem af byggeudvalg og planlægningsudvalg for polyteknisk læreanstalt — vil jeg sige, at det forekom meget letkøbt, når det ærede medlem hr. Rimstad talte om millioner, der ødsles på Lundtoftesletten. Det er helt urimeligt at anvende denne form. Der har været talt meget om rejsegildet. Den form, hvorunder det holdtes, går jeg blankt ind for, idet jeg alle steder, hvor jeg har haft med arbejdere og andre at gøre, lægger den største vægt på forståelsen hos arbejderne og hos alle dem, der

har med tingene at gøre, af, hvad der sker. Man ofrer virkelig meget på i erhvervslivet at skabe denne forståelse. Det, der var hensigten med dette rejsegilde, var at samle arbejdere og teknikere til foredrag om, hvad det var, man skulle lave, så de vidste, hvad de havde med at gøre. Nu er det klart, at når der er tale om et så stort byggeri, bliver det dyrt, det bliver et højt beløb, der nok kan forbavse mennesker. Jeg er nødt til at føje til, at vi i byggeudvalget diskuterede, hvad der egentlig blev vedtaget, og vi er ikke helt enige. Det kan vi komme tilbage til senere, men principielt var det den rigtige form, og hvis man vil diskutere beløbets størrelse, kunne man f. eks. tage en villa, der kostede 100.000 kr. at bygge, og sætte udgifterne til rejsegildet til 1 promille, altså 100 kr. Jeg tror ikke, at der er mange steder, man holder rejsegilde for 100 kr. ved et sådant byggeri, så i forhold til, hvad byggeriet på Lundtoftesletten koster, vil man altså se, at rejsegildet har været billigere i Lundtofte. Det er ikke forsvaret nok for store udgifter. Jeg må gå ud fra, at man kan gøre det billigere i en stor virksomhed end i en lille. Jeg har blot villet sige dette for dog at slå lidt koldt vand i blodet. Den principielle form har jeg accepteret, og den er rigtig. Den vil skabe forståelse mellem dem, der udfører arbejdet, og dem, der skal have det lavet, og det anser jeg for at være meget væsentligt.

Dernæst siger det ærede medlem, at det er en meningsløs terrasserings, der finder sted. Jeg kan ikke huske, om det er 5 millioner, det koster, det tør jeg ikke sige noget om, men det siger det ærede medlem. Da vi drøftede det i planlægningsudvalget, blev det beregnet af teknikerne, og de oplyste, at det ikke var nogen dyrere form end at planere, hvad der ellers havde været nødvendigt. Vi mente, at det blev smukkere med terrasser i stedet for en masse huse af nøjagtig samme højde. Der har altså for os foreligget oplysning om, at det ikke var en fordyrelse, og det må det ærede medlem hr. Rimstad påvise, inden han flot taler om at ødsle med millioner på Lundtoftesletten.

Det ærede medlem taler om arkitekttegnede vandhaner. Jeg har aldrig hørt om det før. Derimod ved jeg, at vi har ladet konstruere specielle vandhaner til laboratorierne, så de tjente dette formål, og det